

PĚTKA

Školní časopis pro žáky, rodiče a pedagogy

2. dubna 2024
ročník 2023 / 2024

Číslo

7

- Velikonoční rozjímání
- Preambule Ústavy ČR
- Dění ve škole a tvorba žáků

ZŠ Pětka

Vrchlického 22, Šumperk
petka[zavinac]5zssumperk.cz

Agnus Dei

Obsah aktuálního čísla

Úvodník	2
Hlavní symboly Velikonoc	3
Velikonoční rozjímání bl. Charles de Foucauld	6
Ochutnávka básní F. Šrámka	7
Preambule Ústavy ČR	8
Ekocentrum Na Pasece	9
Výtvarka – jaro	11
Výtvarka – kouzla a čáry	12
Úklid v okolí školy – 5. B	14
Kroužek Creativ	15
Okresní semifinále – vybíjená	16
Okrskové finále - přehazovaná	16
Mořská panna Mia Horváthová, 4. A	17
Kapka vody Daniel Cipra, 6. A	18
Batman Jan Kašpar, 6. A	18
Kniha Vojtěch Kovaříček, 8. B	19
Výlet trabantem do Berlína Pavel Matis, 8. A	20
Lví proměna Viktor Hrdina, 4. A	22
V co bych se chtěl proměnit? Michal Linhart, 2. C Nikola Frydrychová, 2. C Marie Majstryszínová, 2. C Libor Říha, 2. C Adriana Wierbová, 2. C Jonáš Pavlas, 2. C	23
La Saletta – úryvek Jan Zahradníček	24

Redakce: A. Dohnalová, O. Klimeš,
A. Košťál, G. Košťál, K. Vepřková,
A. Bernardová, F. Foit, V. Dudková,
P. Drábková, M. Pešková,
G. Lešingr, J. Komárek, L. Bližňák

Vážení a milí čtenáři,

čas nasedl na splašeného koně a pádí tryskem do dále. Nedávno se rok starý sešel s novým a nyní už máme po Velikonočním triduu. Jaro rozsévá zázraky plnými hrstmi a my často žasneme nad jeho mocí. Vychutnávejme toto čarokrásné období a radujme se z něj.

Připomeňme si některé významné dubnové dny:

1. dubna - Mezinárodní den ptactva
2. dubna - Mezinárodní den dětské knihy
2. dubna - Světový den zvýšení povědomí o autismu
4. dubna - Mezinárodní den proti nášlapným minám
6. dubna - Mezinárodní den sportu za rozvoj a mír
7. dubna - Den vzdělanosti - připomíná vydání zakládací listiny Univerzity Karlovy v Praze 7. dubna 1348
7. dubna - Světový den zdraví
7. dubna - Vzpomínka na genocidu ve Rwandě
8. dubna - Mezinárodní den Romů
11. dubna - Mezinárodní den solidarity osvobození politických vězňů
11. dubna - Světový den Parkinsonovy choroby
12. dubna - Mezinárodní den letectví a kosmonautiky
14. dubna - Světový den monitoringu diabetiků
16. dubna - Světový den hlasu
17. dubna - Světový den hemofilie
18. dubna - Mezinárodní den památek a sídel
18. dubna - Mezinárodní den radioamatérů
19. dubna - Světový den investičních fondů
20. dubna - Mezinárodní den svobody tisku
21. dubna - Mezinárodní den proti hluku
22. dubna - Mezinárodní den Země
22. dubna - Evropský den akcí proti rasismu
23. dubna - Světový den knihy a autorského práva
24. dubna - Mezinárodní den skautů a skautek
24. dubna - Světový den laboratorních zvířat
25. dubna - Světový den boje proti malárii
26. dubna - Mezinárodní den vzpomínky na Černobyl
26. dubna - Světový den duševního vlastnictví
27. dubna - Světový den grafiky
27. dubna - Mezinárodní den smutku
28. dubna - Světový den bezpečnosti a ochrany zdraví při práci
29. dubna - Mezinárodní den tance
29. dubna - Mezinárodní den obětí chemických válek
29. dubna - Mezinárodní den imunologie
30. dubna - Mezinárodní den jazzu
30. dubna - pálení čarodějnic a stavění májek

Znáte hlavní symboly Velikonoc? Nejen vajíčka a beránek, ale také kočičky či oheň.

Velikonoční tradice jsou známé již po staletí. Ačkoli pro křesťany jsou velikonoční svátky oslavou Ježíšova zmrtvýchvstání, mnoho velikonočních tradic a symbolů v Bibli nenajdeme, neboť vycházejí z pohanských dob. Existují symboly a tradice, které najdeme v mnoha zemích, ale i takové, které jsou spojeny pouze s jednou či několika málo zeměmi, například naše pletení pomlázky.

Velikonoční vajíčka

Tento velikonoční symbol je jedním z těch, které souvisejí s pohanskými tradicemi. Vejce, starobylý symbol plodnosti a nového života, bylo spojováno s pohanskými slavnostmi oslavujícími jaro. Z křesťanského hlediska velikonoční vajíčka představují Ježíšovo zmrtvýchvstání. Představují jakýsi zamčený hrob, který v sobě ale ukrývá život. Zdobení vajec na Velikonoce je tradice, která podle některých zdrojů sahá přinejmenším do 13. století. Jedním z vysvětlení tohoto zvyku je, že vejce byla dříve v postním období zakázaným jídlem, a tak je lidé malovali a zdobili na znamení konce období pokání a půstu. O Velikonocích je pak na oslavu jedli.

Po staletí se malovala celá vejce, teprve ve 20. letech 20. století se začala zdobit i vejce vyfouknutá, která se používají jako velikonoční dekorace. Malované vajíčko, ať již uvařené nebo vyfouknuté, se označuje jako kraslice.

Velikonoční pomlázka

Hned po vajíčkách je typickým českým symbolem Velikonoc pomlázka nebo jinými slovy též hodovačka či mrskačka. Děvčata darují chlapcům barevná vajíčka nebo pentličky jako odměnu za vyšlehání pomlázkou. Tento zvyk rovněž souvisí s pohanskými tradicemi, kdy šlehání dívek mělo zaručit krásu, zdraví, mládí a plodnost. Mimochodem samotné slovo pomlázka je odvozeno od slovesa *pomladit* neboli *učinit mladým*. Pomlázka, kterou se dívky a ženy šlehají, by měla být upletena z vrbových proutků, které jsou ohebné a svěží, tyto vlastnosti pak „předají“ i tomu, kdo bude pomlázkou vyšlehán. Přičemž v minulosti se pomlázkou nešlehaly jen ženy, ale také hospodářská zvířata. V některých oblastech je velikonoční koledování spojeno ještě s dalšími zvyky, jako je polévání studenou vodou, nebo dokonce hození do potoka.

Velikonoční zajíček

Odkud se vzal velikonoční zajíček? V bibli zajíček představuje symbol pokory a chudoby. Proč ale zajíček v mnoha evropských zemích o velikonoční neděli přináší hodným dětem vajíčka? Přesný původ není zcela jasný, ale zajíci jsou též starobylým symbolem plodnosti a nového života. Z historických pramenů vyplývá, že v Německu již na začátku 18. století existovala tradice „Osterhase“, během které děti stavěly pro zajíce hnízda, do kterých on „snášel“ barevná vajíčka. Později se zvyk rozšířil po celých Spojených státech, kde barevná vajíčka nahradila ta čokoládová, a hnízda nahradily košíčky. Další západní tradice spojená s tímto stvořením je honění velikonočního zajíce neboli hledání vajíček schovaných v trávě na zahradě či dalších místech.

Velikonoční beránek

Dalším velikonočním symbolem, který sahá až do předkřesťanských dob, je velikonoční beránek. Kořeny pravděpodobně souvisejí s důležitostí ovcí a pastýřů ve starověkých civilizacích, například v hebrejském náboženství je Bůh připodobňován k pastýři a věřící k ovečkám, členům Božího stáda. Beránek je také známou obětí, která se zabíjí na oslavu svátku Pesach spojeného s vyvedením izraelitů z egyptského otroctví. V křesťanském náboženství se beránkem Božím stal Ježíš Kristus, který se obětoval pro spásu světa a lidstva. Zároveň je beránek symbolem nevinnosti, čistoty a poslušnosti. Pečení velikonočního beránka je známé již od středověku. Před Velikonočním pondělím se vzhledem k půstu jedli beránci pečení

z těsta, po skončení půstu i v podobě jehněčího masa.

Velikonoční kuřátko

Kromě zajíčka či beránka je dalším zvířátkem, které máme spojené se svátkem jara, kuřátko. Velikonoční symbol v podobě kuřátka se často vykládá jako nový život a souvisí s vajíčky, která v sobě kuřátka ukrývají. Zároveň kuřátka, podobně jako beránci a zajíci, představují mláďátka, která se na jaře rodí neboli opět nový život.

Velikonoční mazanec

Svůj symbolický význam má i řada pochutin, bez kterých si velikonoční svátky nedokážeme představit. Velikonoční mazanec nebo též velikonoční bochánek by se podle tradice měl správně péct na Bílou sobotu a před rozkrojením na velikonoční neděli by se měl odnést do kostela na svaté pomazání, odtud též název mazanec. Mazanec ale nesouvisí jen s křesťanstvím, jak jsme již uvedli výše, (například křížek, který se do něj před vložením do trouby dělá, odkazuje na ukřižování Ježíše Krista) ale též s oslavou příchodu jara. Kulatý tvar připomíná slunce, kterého je po dlouhé zimě den ode dne více.

Jidáše

Další sladkou pochoutkou, která je velikonočním symbolem, jsou jidáše. Jméno apoštola, který zradil Ježíše Krista, známe všichni, jak to ale souvisí s tímto sladkým pečivem? I když se dnes jidáše pečou v mnoha rozmanitých tvarech, tradičně jejich tvar připomínal svinutý provaz, na kterém se

Jidáš oběsil poté, co zapříčinil Ježíšovo zatčení. Mimochodem jidáše by se měly péct již na Zelený čtvrtek, který je dnem odpuštění.

Kočky

Stejně jako si před Vánocemi dáváme do vázy větvičky barborek, před Velikonocemi jsou to větvičky kočiček. Ty mají odkazovat na palmové ratolesti, kterými byl Ježíš Kristus vítán při svém příchodu do Jeruzaléma. Kočky bývaly tradičně svěceny na Květnou neděli a následující rok páleny na Popeleční středě.

Velikonoční kříž a oheň

Jedním z velikonočních symbolů je i kříž. Ten samozřejmě souvisí s ukřižováním Ježíše Krista, ke kterému došlo na Velký pátek. Velikonoční kříž, neboli ten, na kterém byl Ježíš ukřižován, má podobu tak zvaného latinského kříže s delší spodní částí. Na velikonočním mazanci nebo na božích milostech by podle tradice měl být rovněž vždy naříznut kříž. Další symbol Velikonoc, který je spojen jak s Ježíšovým zmrtvýchvstáním, tak s pohanskými oslavami přicházejícího jara, je oheň. Světlo ohně je pokládáno za symbol vítězství Ježíše nad smrtí, případně vítězství jara nad zimou. Oheň se zapaluje a světi na Bílou sobotu a následně se jím zapalují velikonoční svíce.

Řehačka

V minulosti byly Velikonocce spojeny i s tradicí „řehání“. Od Zeleného čtvrtka do Bílé soboty chodili chlapi při klekání po vesnici s řehačkami. Zvuk řehaček mel symbolizovat zvuk zvonů, které v tyto dny nezvonily, protože „odlétly do Říma“.

Zdroj:

<https://www.ceskevelikonocce.cz/velikonocni-symboly/>

Velikonoční rozjímání

Následující úryvek textu blahoslaveného Charlese de Foucaulda (1858-1916) pochází z jeho zápisků rozjímání, která konal v předvečer svátku. Bl. Charles spočíval před Vzkříšeným Kristem ve společenství s Ježíšovou Matkou a s Marií Magdalénou.

Bije půlnoc. Můj Pán vstal z mrtvých! Aleluja, aleluja, aleluja! Můj Bůh už není v hrobě a hrob není otevřen: dveře zůstávají zavřeny, pečeti jsou neporušeny, ale hrob je prázdný, můj Bůh už není uvnitř. Vstal z mrtvých, jak řekl - Surrexit sicut dixit, alleluja, alleluja! ... Klaněl jsem se před studeným kamenem a můj Bůh už tam není ... Plakal jsem před náhrobkem a můj Bůh už není uvnitř ... Přišel jsem, abych truchlil pod stromy v chladném světle bílého měsíce ... Přišel jsem oplakávat svého mrtvého Pána, který zde leží pohřben, Milovaný ... Už není mrtev, už není pohřben, ale vždycky je Milovaný ... Už není v této zahradě, už není pod těmi tmavými stromy ... Žije ve věčnosti ...

Aleluja, aleluja! Můj Pán vstal! Aleluja! Můj

Milovaný vstal z mrtvých! Aleluja! Můj Bůh vstal z mrtvých, aleluja! Navždy žije Ten, jehož jsem oplakával jako mrtvého! Aleluja! Třpyť se, bílý měsíci! Chladný měsíci, spal naše srdce! Ó měsíci, sviť jako sedm sluncí! Prchni, noci! Stíny, ztrať se! Zazař, noci, zmizte, stíny! Objevilo se věčné Světlo! Buď veleben, buď veleben, buď veleben! Svatý, svatý, svatý! Veleben buď Pán, aleluja! Lumen Christi! Kristovo světlo září, noc se rozjasnila, noc se třpytí, Kristus vstal! Aleluja, aleluja! ...

Zdroj: <https://revue.theofil.cz/revue-clanek.php?clanek=1179>

Ochutnávka básní Fráni Šrámka

PODZIMNÍHO DEŠTIVÉHO DNE

Má krásná Evo, kdybych měl posla
a nebyl chud a nebyl smuten,
já bych dnes vypravil posla,
aby ti donesl dar.

Člověče boží, řekl bych poslu,
před tebou leží nejsladší cesta.
Poděkuj nebi! Vyjdi z bran města,
slunce se otaž, kde leží jih.

Pak už jen spěchej. Zpívej si cestou.
Snad se i schýlíš, políbíš zemi.
Po březích půjdeš, vinicemi,
za tebou sever, před tebou jih.

Osmahneš, zkrásníš. A to je dobře.
Neb ta, k níž kráčíš, pro bledé není.
Snad najde v tobě zalíbení.
A přijme můj dar.

V dalekém jihu potkáš ji kdesi,
chodívá za ní mladý bůh s flétnou.
Prý se mu směje, hrdličky vzlétnou.
Pokloň se hluboce. Mluv!

Pověz jí... pověz... O zlých dnech nemluv.
Také ne o mně. Překrásná jména
dej jí jen a řekni: velebena!
Pověz jí... pověz... Mlč!

SPLAV

Trápím se, trápím, myslím si,
kde bych tě nejraděj potkal.

Ulice střídám, parky a nábřeží,
bojím se krásných lží.
Bojím se lesa. V poledním lese
kdo miluje, srdce své neunese.
Na můj práh kdyby jsi vstoupila,
snad bys mne tím zabila.
Chtěl bych tě potkati v lukách.

V lukách je vlání
na všechny strany, pokorné odevzdávání.
V lukách je nejprostší života stůl,
rozlomíš chleba, podáš ženě půl,
chléb voní zemí, bezpečný úsměv svítí,
až k pláči je prostý věneček z lučního kvítí,
a oblaka jdou, přeběhlo světlo, přeběhl stín,
muž má touhu rozsévače,
žena má úrodný klín...

Chtěl bych tě potkati v lukách. Šel bych ti vstříc.
A až bys mi odešla, ach, z večera již,
bys na mne nemyslila víc,
jen na prosebný a děkovný můj hlas,
jako bych jen splavem byl,
který v lukách krásně zpívat slyšelas...

MILENEC V DUBNU

Já si tě vyprosil na první bouřce. Dar
krásný jsi, utkaný z par.

Živá, neživá, netrpělivá,
s novou zas bouřkou jakobys odletět měla,
tisíc rouch svléknu, neshledám těla,
a tvůj sen, nevím, kde přebývá.

O svém snu někdy ti šeptám. Co je slov,
každé z nich na prsten krásný ulitý kov,
a ty je navlékáš, svlékáš, pouštíš je v klín,
a když mi děkuješ, není to hlas, jen jeho stín.

Až usneš, vyčkám dnes. Až ztichne dům,
přiložím zrcadlo k cizím tvým, dalekým rtům,
poznám snad, tvého v něm dechu hledaje tvar,
toho, jež miluješ, jenž také utkán je z par.

Ústava České republiky

Čech, Moravan či Slezan by měl být pravým vlastencem a pracovat plnou silou pro blaho svého státu a národa. Měl by znát historii, dodržovat a ctít národní tradice. Měl by si vážit práce svých předků a dbát na zachování jejich památky. Každý z nás by měl vyznávat ideály a symboly, které pomohly našemu národu přežít i temné časy. Krásnými slovy to naznačuje i Preambule Ústavy České republiky.

Preambule

My, občané České republiky v Čechách, na Moravě a ve Slezsku,
v čase obnovy samostatného českého státu,
věrni všem dobrým tradicím dávné státnosti zemí Koruny české i státnosti československé,
odhodláni budovat, chránit a rozvíjet Českou republiku
v duchu nedotknutelných hodnot lidské důstojnosti a svobody
jako vlast rovnoprávných, svobodných občanů,
kteří jsou si vědomi svých povinností vůči druhým a zodpovědnosti vůči celku,
jako svobodný a demokratický stát, založený na úctě k lidským právům a na zásadách občanské
společnosti,
jako součást rodiny evropských a světových demokracií,
odhodláni společně střežit a rozvíjet zděděné přírodní a kulturní, hmotné a duchovní bohatství,
odhodláni řídit se všemi osvědčenými principy právního státu,
prostřednictvím svých svobodně zvolených zástupců přijímáme tuto Ústavu České republiky.

Hlava první Základní ustanovení

Článek 1

(1) Česká republika je svrchovaný, jednotný a demokratický právní stát založený na úctě k právům a svobodám člověka a občana.

(2) Česká republika dodržuje závazky, které pro ni vyplývají z mezinárodního práva.

Článek 2

(1) Lid je zdrojem veškeré státní moci; vykonává ji prostřednictvím orgánů moci zákonodárné, výkonné a soudní.

(2) Ústavní zákon může stanovit, kdy lid vykonává státní moc přímo.

(3) Státní moc slouží všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon.

(4) Každý občan může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá.

Článek 3

Součástí ústavního pořádku České republiky je Listina základních práv a svobod.

Článek 4

Základní práva a svobody jsou pod ochranou soudní moci.

Článek 5

Politický systém je založen na svobodném a dobrovolném vzniku a volné soutěži politických stran respektujících základní demokratické principy a odmítajících násilí jako prostředek k prosazování svých zájmů.

16. prosince 1992

Ekocentrum Na Pasece

mezinárodní
program
Ekoškola

14. BŘEZNA 2024
ZLÍN

Vás zve na seminář pro dospělé a děti z ekotýmů

sdílení dobré praxe ekotýmů

Cílem semináře je propojení ekotýmů a koordinátorů, sdílení zkušeností a úspěchů, vzájemná motivace a inspirace.

Pro koho je seminář

Jen pro týmy ze ZŠ a SŠ = zástupce ekotýmu = koordinátoři a maximálně 5 dětí

Kdy

čtvrtek 14. března 2024
od 09:00 do 14:00

Kde

[Ekocentrum Na Pasece](#),
Sýkorka 234, Zlín - Veliková

ZŠ
SŠ

Výtvarka – jaro

Výtvarka – kouzla a čáry

Abra, dabra, pupenec, ať je z tebe mravenec!

K magii mám vložky, ať máš obří nohy!

Leviosa! A teď mocná ruka má za země tě nadzvedá!

Výtvarka – kouzla a čáry

Ať čaruji na slunci nebo ve světle svíček, vždy je z tebe bezmocný trpaslíček.

Je mi jedno jestli spíš, teď na ruce mi zatančíš.

Vyřknu kouzlo s klidem zkušeného lovce, a rázem jsi v mé plechovce.

Nelíbí se mi tvé chování, proto zamáčknu tě vlastní dlaní. Čáry, máry, fuk.

Úklid v okolí školy – 5. B

Kroužek Creativ

Okresní semifinále ve vybíjené – 1. místo

Okrskové finále v přehazované – 1. místo

Žákovská tvorba

Mořská panna

Mia Horváthová, 4. A

Já bych se chtěla proměnit v mořskou pannu. Ptáte se proč? Přečtěte si tento příběh.

Jednou, když zapadlo slunce v Austrálii, byla jedna rodinka v oceánu a pozorovala delfíny. Skákali a jedna malá mořská panna byla pod hladinou a trénovala na mořské mistrovství v nejrychlejších plavání na 10 km. Ta malá mořská panna se jmenovala Mia. Byla to nejlepší a nejrychlejší plavkyně oceánu. Měla fialový ocas a modré vlasy. Chodila do školy i na kroužky. Oceán milovala a někdy se podívala i na pevninu. Její nejlepší kamarádka byla delfínka Emilka, která ji trénovala. Zítra má být taneční ples trimpampatrimpampa a Mia si musí najít šaty: „Á, mám je, ale jsou modré. Jdu najít fialovnici a obarvím si je na fialovo. Jú, mám ji.“

Na plesu se tancovalo, zpívalo, no bylo to super. Večer asi tak o půlnoci se vrátila a šla si lehnout.

Ráno má ten závod, ale je strašně unavená. „To nevdá, to nějak zvládnou!“

Tři, dva, jedna, teď! Mia se blíží k cíli. Jóó, Mia vyhrála mistrovství oceánu a je nejlepší plavkyně. Jde si lehnout. Delfínka Emilka byla moc ráda a pogratalovala jí. Druhý den ve škole slavila své 11. narozeniny. „Mia má narozeniny, my máme přání jediný, štěstí, zdraví, štěstí, zdraví, hlavně to zdraví.“ Dnes dostala jedničku a pochvalu. A plula si po celém oceánu a pak plavala domů.

Proto chci být mořská panna, protože miluju oceán, cestování, teplo, zábavu, dobrodružství.

A ať každý má, co ho baví a hlavně ať se nevzdává!

Kapka vody

Daniel Cipra, 6. A

Když se podívám ven z okna a vidím, jak slunce svítí a ptáci zpívají, začínám přemýšlet o tom, jaké by to asi bylo, kdybych se mohl proměnit v kapku vody. Myslím si, že by to bylo úžasné dobrodružství.

Být kapkou vody by znamenalo, že bych mohl cestovat po celém světě. Když by přšelo, mohl bych spadnout na zem a dát napít trávě nebo rozkvétající květině. Zalévat zahrady a pole, aby rostliny měly dostatek vody k růstu. A když by bylo horko, mohl bych se proměnit v páru a stoupat do vzduchu, abych ochladil okolní prostředí.

Jedna z nejlepších věcí na tom být kapkou vody by bylo to, že bych mohl prozkoumávat různá místa. Plavil bych se řekami a potoky, mohl bych se vydat na dobrodružnou cestu přes oceány a objevovat podmořské světy plné korálů a ryb.

A co víc? Když bych byl kapkou vody, mohl bych být součástí vodního cyklu. To znamená, že bych mohl být déšť, sníh nebo rosa. Pomáhal bych životu na Zemi tím, že bych přinášel vodu, která je pro něj nezbytná k přežití.

Ale být kapkou vody by nebylo jen o dobrodružství nebo o objevování. Bylo by to i o tom, být součástí přírody a učit se respektovat a chránit život kolem sebe.

Batman

Jan Kašpar, 6. A

Když sedím ve svém pokoji a přemýšlím o superhrdinech, jedna postava vždy vzbuzuje můj obdiv – Batman. Chtěl bych se proměnit v něj a zažít úžasná dobrodružství, která prožívá ve městě Gotham.

Být Batmanem by znamenalo být statečný a ochraňovat lidi před zlem. Nosil bych tmavý plášť a chránil bych město před zločinci a zlovolnými padouchy jako je Joker nebo Catwomen. Jako Batman bych měl speciální „vychytávky“ a super vymoženosti jako je batmobil nebo bathook, které by mi pomohly v boji proti zlu.

A kdybych potřeboval pomoc, vždy bych mohl spoléhat na svého věrného pomocníka Robina. Ale být Batmanem by nebylo jenom o boji s padouchy. Batman také pomáhá lidem ve městě a snaží se vytvářet lepší svět. Pomáhá chudým a potřebným a snaží se, aby bylo město bezpečnější pro všechny.

Proměna v Batmana by byla vzrušující dobrodružství plné akce. Ale nejdůležitější by bylo, že bych mohl pomáhat lidem a dělat svět lepším místem k životu.

Možná se nikdy nestanu skutečným Batmanem, ale mohu se inspirovat jeho statečností a odhodláním a snažit se být hrdinou ve svém vlastním životě. Pomáhat ostatním a dělat dobré věci může každý, ať už je to s batmanovským pláštěm nebo bez něj.

Kniha

Vojtěch Kovaříček, 8. B

Chtěl bych se proměnit v knížku. Protože pak bych nemusel vůbec nic dělat, jen bych ležel a čuměl. Nemusel bych nikam chodit. Nemusel bych do školy ani do práce. Ani jíst a pít bych nemusel, prostě bych jenom čuměl, seděl nebo ležel.

Občas by si mě někdo přečetl. Jestli teda vůbec. A pak by mě mrskl zpátky do regálu. Taky by si mě někdo mohl vzít jen tak do ruky a prolístovat. A pak by mě kvůli vzteku, že mi nerozumí, vyhodil skrz okno.

To bych se mohl opalovat na sluníčku. A když by slunce na obloze poskočilo, schoulil bych se ve stínu a čuměl do blba. Občas bych zmokl, někdy by na mě ukápl „dárek“ od holuba, nebo by mě počůral pes. Ale to by mi bylo úplně jedno, protože bych to stejně necítil.

Z ničeho nic by se pak objevil extrémně silný vítr. A já bych odletěl s větrem někam do pryč. Tam by mě někdo našel a vzal by si mě domů. Osušil by

mě. A dal do regálu. A tam bych strávil roky.

Až by se mi v knihovničce už nelíbilo, tak by mi nějakým způsobem narostly nožičky. Stoupl bych a vzal roha, co nejrychleji by to šlo. Našel bych si jiné místo a tam strávil zbytek svého života čuměním, dokud bych se nerozpadl.

Potom by mě hodili do popelnice s papírem. Přijeli by si pro mě popeláři a odvezli mě na skládku a tam bych prožil zbytek doby, dokud by mě někdo nespálil.

Co chtěl autor tímto příběhem vlastně sdělit?

Výlet trabantem do Berlína

Pavel Matis, 8. A

Je úterý odpoledne a po škole máme sraz na parkovišti. Strejda s tetou přijeli k babičce na návštěvu. Volali, že se pro mě staví ve škole a že spolu zajedeme za babičkou. Využil jsem toho a zkusil se strejdy zeptat, jestli by mi pomohl s jedním projektem do školy na téma: „Zajímavá vzpomínka osoby v mém okolí“. Neměl s tím problém.

Jeli jsme v autě a strejda chvíli přemýšlel. Projeli jsme pár křižovek a pak sám začal.

„Krátko po revoluci jsme s rodiči a bratrem jedno léto vyrazili do tehdejšího západního Berlína navštívit příbuzné, kteří se do Berlína dostali v rámci odsunu po druhé světové válce v roce 1945 a se kterými jsme si doposud mohli pouze dopisovat přes mého dědu a babičku.“

„Kolik ti tenkrát, strejdo, bylo let?“

„Myslím, že osm.“

„Tak to jsi byl ještě malý.“

„Ano.“

„Jak jste si dopisovali?“

„Standardně poštou dopisy a před Vánoci balíček s německými cukrovinkami a čokoládami na Mikuláše.“

„Cukrovinkami? Proč jste si posílali cukrovinky?“

„Tak hlavně oni nám. A proč? Protože to zboží tady prostě nebylo.“

„Aha ... A proč jste se nemohli navštěvovat? Jste si

ty cukrovinky mohli dát při návštěvě a nemuseli je posílat balíkem.“

Přijíždíme k babičce a strejda parkuje. Z okna kuchyně už nás vyhlíží děda.

„No, protože za dob komunismu nemohli občané Československa jen tak jako dnes, jet do západního Berlína anebo jinam na západ. Tenkrát to museli mít povolené od státních úřadů.“

„Povolení? Jak se to povolení shánělo?“

„To už přesně nevím, ale člověk musel mít cestovní pas, výjezdní doložku a ještě tzv. devizový příslib z banky.“

Zdravím babičku a dědu. Pak si se strejdu sedneme v kuchyni a já se ho ptám dál.

„Co byla ta výjezdní doložka?“

„Takové povolení k vycestování a bylo to na omezenou dobu.“

„A vy jste tenkrát ty doložky měli?“

„Neměli, proto jsme jeli, až když to šlo, až když tady komunisti skončili.“

„Takže jste pak mohli odjet jako dneska?“

„Ano, skoro jako dnes. Tenkrát byly ještě kontroly na hranicích. Dnes můžeš jet v rámci Schengenu kam chceš, ale tenkrát to ještě nešlo.“

„Jako když třeba někam letíš k moři?“

„Ano, v podstatě to byla jen prohlídka platných cestovních dokladu, nic složitého.“

„Jak nebo čím jste cestovali?“

„Autem, trabantem.“

„Trabantem? Kolik je to kilometrů a kolik hodin?“ ptám se udiveně.

„To z hlavy nevím a už si to moc nepamatuji.“

Beru si do ruky telefon. „Odkud jste jeli?“

„Z Turnova od prarodičů.“

Zadám to do navigace. „To je asi 350 kilometrů. To jste jeli celou cestu tím trabantem? To asi nebylo moc pohodlný. Jaká byla ta cesta?“

„Ano celou cestu až do Berlína. Detaily si už nepamatuji.“

„A co si pamatuješ z toho Berlína?“

„Návštěvu a spaní u příbuzných, zoo a návštěvu berlínského letiště.“

„To jste někam z Berlína letěli?“

„To ne. Strejda s tetou nás tam vzali podívat se na letadla.“

„Jaká byla návštěva na tom letišti?“

„Pro mě úžasná, letadla a létání mám rád od mala.“

„Jaká letadla jsi tam viděl?“

„Podařilo se mi prohlédnout si Boeing 737 přímo na stojánce.“

„Co je na stojánce?“

„Stojánka je místo na letišti, kde stojí letadla, takový parkoviště před tím, než nastoupí cestující před odletem.“

„Co se ti líbilo nejvíc?“

„Nejvíc? Asi vše, pro mě to byl jiný svět, který jsem předtím neznal. Poprvé jsem třeba jedl pizzu.“

„V osmi letech poprvé pizzu?“

„Jo, přesně tak.“

Strejdovi zvoní telefon. Rychle ho vyřídí a vrací se k vyprávění.

„Tady v té době pizzerie nebo Mekáče nebyly. To bylo všechno až později.“

„Jak ses k tomu letadlu dostal tak blízko?“
 „Úplnou náhodou. Na letišti jsme jeli se strejdou a tetou autobusem. Tam nás oslovila paní, černoška, že jsme s bráchou pěkný kluci, a kam jedeme. Mě bylo těch osm, bráchovi šest. Blond, modroocí. Z rozhovoru se strejdou vyplynulo, že dělá na letišti a zná techniky a mohli bychom se podívat do letadla. Já byl nadšený, že ano. Domluvilo se, kde máme čekat a že paní pro nás přijde. Přišla pak už v letecké uniformě i s technikem a vzali nás do zázemí letiště přímo k té stojánce. Tam byl trochu problém, že jsem musel jít s tím technikem sám. Moje mamka se bála, ale já prostě šel. Ten technik mi ukázal komplet celý letadlo od motoru přes podvozek a vzal mě i do prostoru pro cestující a hlavně do pilotní kabiny!“
 „To mohlo být dobrý. A to ses nebál?“
 „Ne.“

„Takže jsi neznal nikoho z těch lidí, co tě prováděli?“
 „Ne, nikoho.“
 „Co nejzajímavějšího ti na tom letadle přišlo?“
 „Tenkrát? Úplně všechno.“
 „I ta černoška?“
 „Tak samozřejmě, takový střet kultur tady nebyl,“ směje se strejda.
 „Proč střet kultur?“
 „Tak tady u nás na malém městě jsi nemohl potkat žádný cizince. Natož černocha.“
 „Dodal bys k tomu výletu ještě něco celkově?“
 „Byl to skvělý zážitek.“
 „Tak já ti děkuju za tvoje odpovědi,“ uzavírám rozhovor a dopisuju si poslední informace. Můj strejda se jmenuje Jan Brož, má 42 let, vystudoval leteckou průmyslovku a dnes pracuje jako bezpečnostní manažer.

Lví proměna

Viktor Hrdina, 4. A

Představte si, že byste se proměnili ve vaše oblíbené zvíře, a o tom vám chci vyprávět.

Moje nejoblíbenější zvíře je lev, a proto bych se v něj chtěl proměnit. Jednou se mi to taky přihodilo.

Probudil jsem se. Měl jsem chlupy, ocas a hřívu, a tak jsem nenápadně zmizel pryč.

Už nevím, jak se mi to povedlo, ale byl jsem najednou v Africe, a tam byli další lvi a lvice. Pět

dní jsem nic nejedl, protože jsem nevěděl, jak se zvířata loví.

Jednou mi jeden lev jménem Elbrecht pomohl a za týden mě naučil lovit. Řekl mi, že už mu přišel čas na tomto světě nezbyvá. Jestliže odejde z tohoto světa, přeje si, abych se stal vůdcem jeho smečky právě já. Na to jsem mu odpověděl, že jsem člověk, a ne lev. Poté mi nabídl, že mi splní jakékoliv přání.

Já se zamyslel a odpověděl mu: „Chtěl bych být zase člověkem.“ Elbrecht na to hned zareagoval: „Tvé přání se Ti splní.“

Najednou jsem ucítil, že Elbrecht už tam není. Běžel jsem říct ostatním, že Elbrecht zemřel, ale oni mě nepoznali. Uvědomil jsem si, že už jsem zase člověkem.

V co a nebo v koho bych se chtěl proměnit?

Michal Linhart, 2. C

Chci zachraňovat lidi, protože nechci, aby se lidé rvali a zabíjeli. Proto chci být policejním psem. Kdyby se někdo rval, zaútočil bych a tahal bych je do té chvíle, než by se přestali rvát. A mí páníčci by jim dali pouta a šli by do vězení na půl roku. Já chci být policejním psem, protože mám rád psy.

Nikola Frydrychová, 2. C

Já chci být na půl zmrzlina, na půl ledová tříšť a na půl nanuk. Chci mít ruku ze zmrzliny, tělo chci mít z ledové tříště a levou půlku těla chci mít z nanuku. Když ze mě někdo vypije ledovou tříšť, znovu se naplním ledovou tříští. Zmrzlinu nikdo nesní, protože jsem houbová zmrzlina.

Marie Majstryszínová, 2. C

Já chci být tráva, aby mě zašlapali. Nechodila bych do školy, neměla bych úkoly. Mohla bych vyrůst a stát a být zelená. Kolem mě by létali motýli a ptáci, pásli by se u mě krávy, ovce, srnky a jeleni. Budou u mě kamínky a mech, klacky, kůra, listy, kytky. Kolem mě bude nebe, mraky, déšť. Spadnou na mě jablka, třešně, meruňky a ořechy.

Chvilku za mnou lvi jen pobíhali, ale nakonec mě poznali. Oznámil jsem jim, že posledním Elbrechtovým přáním bylo, abych se stal jeho nástupcem, tedy králem lvů. Rozhodl jsem se, že jmenuji vůdcem smečky nejchytřejšího lva na základě soutěže, jak v ochraně celé lví rodiny, tak v rychlosti a spolehlivosti.

Lvím králem se stal lev Matteo a já jsem se konečně mohl vrátit domů ke své rodině. Všichni měli velikou radost, že jsem opět doma včetně našeho psa Samíka, nejhodnějšího pejska na světě. Nejdříve mě sice „zeštěkal“ (tzn. nazlobeně a vyčítavě na mě štěkal), ale pak mě velmi dlouho olizoval a tulil se ke mně.

Doma je mi nejlépe...

Libor Říha, 2. C

Já jsem motýl a umím létat. Mám bílou barvu, jmenuji se Bělásek. Mám rád výhled a mám na sobě prach. A ten když mi někdo setře, nemůžu létat. Mám rád nektar. Je to dobré být motýlem. Motýl je hezký. Budu létat a nahlížet na svět. Lítání je zábava. Je hezké pozorovat svět. Dohlédnu na slunce. Mám rád květiny.

Adriana Wierbová, 2. C

Chci být kočka, protože můžu chodit každý den ven. Můžu skákat po stole a nemusím večer chodit spát. Kočka není nikdy nemocná a může skákat na okno, může jíst ze země, může jíst granule a pít mléko.

Jonáš Pavlas, 2. C

Chtěl bych být sám sebou. K nikomu nevzhlížím. A to, co umím, je za mě docela dobrý.

Jan Zahradníček

La Saletta (úryvek)

...

Všechny vysunuté hlídky ostražitosti
a lásky signalizují nebezpečí
a já marnými kroky chodidla přikuta
na jediné místo
nehýbám se...

Prut slova se zkrucuje prudce
mudrci, věštcí, hadači, kouzelníci
překřikují se navzájem
překřikují zvony
a já mlčím
ústa ucpaná
chuchvalci řečí k ničemu - -

Však přes přibitost svou já strach bezruký – ukazuji
přes svázanost svou já úzkost beznohá – běžím
přes umlčenost svou já ústa bez hlasu – křičím
Pod okny světadílu ukazují, běžím a křičím

Klopýtám. Suchý žal miliónů očí mne prožehuje
potřeboval bych hlasy všech zvonů rozlitých v posledních válkách
nebo aby stanice světa se rozehrály hymnou na radost
a já vypravoval podobenství o synu marnotratném
který se vrací...

Aby se tak Evropa vrátila k své první lásce
holdujíc Beránkovi
aby se tak můj národ vrátil
svatý Václave

...

